

הבחירה שלך

אות כ'

מלני

הרבי אומר שזה שהנשמה משפיעה על השקל, זה מרומם את הנשמה עצמה למקום גבוה יותר! כדי להבין את זה, הרבי מביא לנו משל.

שוב משל למלך ושרים! צריך לשים לב שזה משל אחר. הפעם המלך הנחמד מחליט לעשות סעודה.

נרני

מלני

המלך עורך את הסעודה לשרים הגדולים ולעבדים החשובים. הוא משקיע עבור הסעודה המון כסף. בסוף, כמובן, נשארות שאריות.

את השאריות של הסעודה מביא המלך גם לעבדים ולשפחות הפחותים יותר. ואת השאריות של השאריות, את העצמות, מקבלים הכלבים.

נרני

מלני

"בטח לא כיוון המלך להוציא בשבילם הוצאות, וזה שנשפע להם שיריים (שגם השיריים של הסעודה הם הון רב) הוא רק בדרך אנכי". המלך בכלל לא התכוון לעבדים הפחותים ולכלבים, לא בשבילם הוא הוציא את כל הכסף. הם קיבלו רק את השאריות שנשארו מהסעודה המפוארת.

אז יש לנו 4 דרגות: *שרים גדולים, *עבדים חשובים, *עבדים פחותים, *כלבים. השרים הגדולים והעבדים החשובים יושבים לסעודה בשולחן המלך. לעומתם, העבדים הפחותים והכלבים מקבלים את השאריות מהסעודה.

נרני

מלני

גם בנמשל יש לנו את ארבעת הדרגות האלו.

המלך זה הקב"ה.

נרני

כמובן.

עכשיו נראה מהי כל אחת מארבעת הדרגות, מתחילים מלמטה:

המילה כלב היא מלשון 'כולו לב'. הכלבים בנמשל הם האנשים שמה שהם רוצים זה רק עוד שפע ועוד גשמיות. לא רק שאין להם מוח שליט על הלב, אלא הם ממש רק לב, מלאים רק ברצונות ותאוות.

דרגה אחת מעל זה העבדים הפחותים, שהם כן עובדים את המלך.

על הכלבים הבנתי למה לא מגיע להם לשבת בשולחן המלך, הם בכלל לא עובדים אותו. אבל העבדים הפחותים, הם כן עובדים את המלך. למה לא מגיע להם לשבת בשולחנו?

נרני

מלני

העבודה של העבדים הפחותים היא רק בגלל שהם חייבים. "הם עובדים את המלך, אלא שעבודתם היא רק מצד ההכרח (מפני אימת הכאת השבט), היפך הרצון והתענוג שלהם. . ומכיון שהרצון והתענוג שלהם הוא בתאוות עולם הזה, וזה שאינם עוברים על רצונו יתברך הוא מפני יראת העונש, מקומם הוא מחוץ לשולחן המלך".

הבנתי, הם עובדים את המלך לא כי הם רוצים, אלא רק מתוך כחד מעונש. באמת לא מגיע להם לשבת בשולחן המלך.

עכשיו אנחנו מגיעים לדרגה גבוהה יותר, של העבדים החשובים, אלו שכן יושבים בשולחן של המלך. העבדים החשובים בטח עובדים את המלך ברצון ובחשק.

נרני

מלני

נכון. העבדים החשובים עובדים מתוך קבלת עול, אבל עם רצון וחשק. הם רוצים לעבוד את ה'. לכן מגיע להם לשבת בשולחן המלך.

הדרגה הכי גבוהה אלו השרים הגדולים שיושבים בשולחן המלך "יש להם השגה במעלת המלך ומפני זה יש להם אהבה אליו, ועבודתם היא לא רק מצד קבלת עול אלא גם מצד אהבה". השרים מתחלקים לשתי סוגים, "שרים (סתם) ושרים גדולים".

נני

יוצא שבשולחן של המלך יושבים שלושה סוגים: עבדים חשובים, שרים, ושרים גדולים.

מלני

שלושת הסוגים האלו מתאימים לשלושת הסוגים שלמדנו עליהם במשל בתחילת המאמר.

זה היה מזמן, באות ב'. למדנו על הַדּוֹכָסִין וְאִיפְרָכִין וְאִיסְטֶרְטִילוֹטִין "שנמצאים יחד עם המלך, כלשון המדרש "והיו עמו", בדוגמת עבדים החשובים והשרים שנמצאים בשולחן המלך".

נני

מלני

לפי זה אנחנו עוד יותר מבינות את החוכמה של הפיקח שבחר במלך. לא רק שהוא רוצה להיות בשולחן המלך. יותר מכך, הוא אינו רוצה את כל הַדּוֹכָסִין, שבנמשל הם המלאכים וכל הדרגות העליונות. הוא רוצה רק את הקב"ה בעצמו, את המלך "אנא נסיב מלכא".

הבעל שם טוב מסביר את ההבדל בין שני סוגי אנשים שמגיעים למלך. הסוג אחד של אנשים, יכול להתפעל מכל הפאר הרב שבארמון, ולשכוח שהוא הגיע למלך. הסוג השני, הפיקח, זוכר היטב את המטרה. לא מעניין אותו כל העושר, הפאר וההדר שנמצא בארמון "וכל רצונו ותשוקתו היא ליכנס להקישון בו נמצא המלך ולראות את פני המלך".

נני

מלני

וזוה הפיקח, רוצה את המלך. זה יהודי, רוצה את הקב"ה בעצמו.

לא רק שאנחנו מוותרות על הרצונות שלנו בשביל לעבוד את ה', זו הדרגה של העבדים הפחותים. יותר מכך, אנחנו עובדות את הקב"ה באהבה!

נני

מלני

זה הכי כייף בעולם!